

DZIENNIK USTAW

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 13 stycznia 1973 r.

Nr 1

TREŚĆ:

Poz.:

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

1	— z dnia 29 grudnia 1972 r. w sprawie tworzenia funduszu zakładowego na rok 1972 w państwowych przedsiębiorstwach handlowych i przemysłu gastronomicznego	1
ROZPORZĄDZENIA:		
2	— Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych z dnia 22 grudnia 1972 r. w sprawie szczegółowych zadań, organizacji i postępowania komisji lekarskich do spraw inwalidztwa i zatrudnienia	3
3	— Ministra Żeglugi z dnia 30 grudnia 1972 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie bezpieczeństwa ruchu zbiornikowców przewożących ciecze palne	13
OŚWIADCZENIA RZĄDOWE:		
4	— z dnia 19 grudnia 1972 r. w sprawie przystąpienia Samoa Zachodniego do Protokołu haskiego z dnia 28 września 1955 r. zmieniającego Konwencję o ujednostajnieniu niektórych prawideł dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego, podpisaną w Warszawie dnia 12 października 1929 r.	14
5	— z dnia 19 grudnia 1972 r. dotyczące przystąpienia Tonga do Międzynarodowej konwencji w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji rasowej, otwartej do podpisu w Nowym Jorku dnia 7 marca 1966 r.	14
6	— z dnia 19 grudnia 1972 r. w sprawie przystąpienia Kuby do Konwencji o niestosowaniu przedawnienia wobec zbrodni wojennych i zbrodni przeciw ludzkości, przyjętej przez Zgromadzenie Ogólne Organizacji Narodów Zjednoczonych dnia 26 listopada 1968 r.	14
7	— z dnia 19 grudnia 1972 r. w sprawie przystąpienia Stanów Zjednoczonych Ameryki do Konwencji ustanawiającej Międzynarodową Organizację Metrologii Prawnej, podpisanej w Paryżu dnia 12 października 1955 r.	15
8	— z dnia 19 grudnia 1972 r. w sprawie przystąpienia Republiki Dominikańskiej do Jednolitej konwencji o środkach odurzających z 1961 r., sporządzonej w Nowym Jorku dnia 30 marca 1961 r.	15
9	— z dnia 19 grudnia 1972 r. dotyczące przystąpienia Kanady do Konwencji celnej w sprawie pojemników, podpisanej wraz z Protokołem w Genewie dnia 18 maja 1956 r.	15
10	— z dnia 19 grudnia 1972 r. w sprawie przystąpienia Bułgarii do Międzynarodowej konwencji o rybołówstwie na Północno-Zachodnim Atlantyku, sporządzonej w Waszyngtonie dnia 8 lutego 1949 r., oraz do protokołów do tej konwencji	15

I

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 29 grudnia 1972 r.

w sprawie tworzenia funduszu zakładowego na rok 1972 w państwowych przedsiębiorstwach handlowych i przemysłu gastronomicznego.

Na podstawie art. 4 i 5 ustawy z dnia 28 marca 1958 r. o funduszu zakładowym w przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 1960 r. Nr 13, poz. 78) po zasięgnięciu opinii Centralnej Rady Związków Zawodowych zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa zasady tworzenia funduszu zakładowego w 1972 r. w podległych i nadzorowanych przez Ministra Handlu Wewnętrznego i Usług:

1) państwowych przedsiębiorstwach handlowych i przemysłu gastronomicznego nie posiadających oddziałów (zakładów) na pełnym wewnętrznym rozrachunku gospodarczym,

2) w oddziałach (zakładach) przedsiębiorstw handlowych i przemysłu gastronomicznego działających według zasad pełnego wewnętrznego rozrachunku gospodarczego, zwanych dalej „przedsiębiorstwami”.

§ 2. Fundusz zakładowy przedsiębiorstwa tworzy się z części osiągniętego przez nie zysku w 1972 r.

§ 3. 1. Wysokość funduszu zakładowego w przedsiębiorstwie ustala się na podstawie wskaźnika procentowego udziału tego funduszu w osiągniętym przez przedsiębiorstwo zysku.

2. Wskaźnikiem procentowym udziału funduszu zakładowego w osiągniętym przez przedsiębiorstwo zysku na 1972 r. jest wskaźnik ustalony przez jednostkę nadrzędną na 1971 r. zgodnie z obowiązującymi na ten rok zasadami tworzenia funduszu zakładowego.

3. Jeżeli w 1971 r. wprowadzono zmiany powodujące zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 28 marca 1958 r. o funduszu zakładowym w przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 1960 r. Nr 13, poz. 78), zwanej dalej „ustawą”, korektę zysku bilansowego — to wskaźnik procentowy udziału funduszu zakładowego w zysku przedsiębiorstwa na 1972 r. koryguje się (zmniejsza lub zwiększa) o taki procent, jaki wynika ze stosunku procentowego kwoty korekty do kwoty skorygowanego zysku bilansowego w skali rocznej.

4. Dla przedsiębiorstw nowo powstałych oraz powstałych w wyniku reorganizacji przedsiębiorstw dotychczasowych ustala się wskaźnik udziału funduszu zakładowego w zysku przedsiębiorstwa jako stosunek procentowy kwoty stanowiącej 4% planowanego osobowego funduszu płac na 1972 r. do planowanego na ten rok zysku bilansowego, z tym że w razie osiągnięcia zysku powyżej 120% zysku planowanego do ustalenia wysokości odpisu na fundusz zakładowy przyjmuje się za podstawę obliczenia zysk bilansowy w wysokości 120% zysku planowanego na 1972 r.

5. Jeżeli w okresie lat 1968—1970 zysk osiągnięty przez przedsiębiorstwo w jednym z tych lat jest mniejszy lub większy w stosunku do zysku osiągniętego w roku poprzedzającym o ponad 50%, przedsiębiorstwo takie oblicza fundusz zakładowy według zasad określonych w ust. 4.

§ 4. Przedsiębiorstwo, które osiągnęło w 1972 r. zysk większy od kwoty odpowiadającej 3% osobowego funduszu płac wykonanego w tym roku, dokonuje odpisu na fundusz zakładowy, obliczanego według wskaźnika określonego w § 3, w kwocie nie większej niż 90% zysku bilansowego.

§ 5. Przedsiębiorstwo, które oblicza fundusz zakładowy w stosunku do zysku planowanego, traci prawo do odpisu na fundusz zakładowy, jeżeli zysk osiągnięty przez nie w 1972 r. będzie o ponad 20% niższy od zysku roku poprzedniego lub planowanego.

§ 6. 1. Przedsiębiorstwa deficytowe oraz przedsiębiorstwa, które w latach 1968—1970 osiągnęły średni zysk niższy od kwoty stanowiącej 3% średniego wykonanego osobowego funduszu płac na te lata, dokonują odpisu na fundusz zakładowy na 1972 r. w wysokości 40% kwoty, o którą poprawiono wynik w porównaniu do wyniku osiągniętego w roku poprzednim, nie mniej jednak niż w wysokości kwoty stanowiącej 2% wykonanego w 1972 r. osobowego funduszu płac, po dokonaniu korekt określonych w art. 6 ust. 1 ustawy.

2. Jeżeli kwota, o którą poprawiono wynik, będzie niższa od kwoty stanowiącej 2% wykonanego w 1972 r. osobowego funduszu płac, odpis na fundusz zakładowy nie może być wyższy od kwoty, o którą poprawiono wynik.

§ 7. Minister Handlu Wewnętrznego i Usług ustali zasady korygowania odpisu na fundusz zakładowy w razie stwierdzenia obniżenia przez przedsiębiorstwo poziomu obsługi konsumentów.

§ 8. 1. Przedsiębiorstwu, które wykaze się szczególnymi osiągnięciami w zakresie zwiększenia obrotów, wzbogacenia asortymentów towarów i wyrobów, poprawy obsługi konsumentów, przestrzegania norm zużycia surowców i materiałów, zmniejszenia mank i ubytków, oraz przedsiębiorstwu, którego zysk został obniżony z przyczyn niezależnych od przedsiębiorstwa (np. w przedsiębiorstwach hurtowych zmniejszenie zysku spowodowane rozwijaniem dostaw bezpośrednich przemysł — detal), może być zwiększony odpis na fundusz zakładowy lub przyznany fundusz zakładowy z przewidzianej na ten cel rezerwy funduszu zakładowego.

2. Na cele wymienione w ust. 1 może być przeznaczona łączna kwota do wysokości 0,5% planowanego osobowego funduszu płac przedsiębiorstw objętych rozporządzeniem.

3. O przyznaniu funduszu zakładowego lub o zwiększeniu odpisów na fundusz zakładowy decyduje Minister Handlu Wewnętrznego i Usług, a w granicach limitów określonych przez Ministra Handlu Wewnętrznego i Usług dla poszczególnych central, zjednoczeń lub niektórych przedsiębiorstw:

- 1) dyrektor właściwej centrali (zjednoczenia) po zasięgnięciu opinii kolegium centrali oraz Zarządu Głównego Związku Zawodowego Pracowników Handlu i Spółdzielczości,
- 2) dyrektor właściwego zjednoczenia przedsiębiorstw handlowych objętych planem terenowym po zasięgnięciu opinii kolegium zjednoczenia oraz właściwego terenowo zarządu okręgowego związku zawodowego pracowników handlu i spółdzielczości,
- 3) dyrektor przedsiębiorstwa wielozakładowego po zasięgnięciu opinii właściwego terenowo zarządu okręgowego związku zawodowego pracowników handlu i spółdzielczości.

§ 9. 1. Przedsiębiorstwo dokona odpisu na fundusz zakładowy za trzy kwartały 1972 r., przyjmując za podstawę obliczenia tego odpisu wynik wykazany w sprawozdaniu finansowym za trzy kwartały, a za podstawę rocznego odpisu wynik ustalony w zweryfikowanym sprawozdaniu rocznym po dokonaniu korekt określonych w art. 6 ustawy oraz w § 7.

2. Przedsiębiorstwo może dokonać wypłaty zaliczkowej w wysokości nie przekraczającej 25% kwoty odpisu na fundusz zakładowy za trzy kwartały 1972 r. Wypłata zaliczkowa na nagrody i świadczenia oraz na zaspokojenie innych potrzeb pracowników nie może przekroczyć kwoty odpowiadającej 2% osobowego funduszu płac wykonanego za trzy kwartały 1972 r.

§ 10. 1. Jeżeli dokonana w 1972 r. wypłata zaliczkowa przekroczy sumę funduszu zakładowego na 1972 r., kwota nadpłacona podlega potrąceniu z funduszu następnego roku bądź z funduszy następnych lat, aż do całkowitego zlikwidowania nadpłaty.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio, jeżeli w wyniku badania prawidłowości utworzonego funduszu zakładowego ujawni się, że przedsiębiorstwo dokonało odpisu w kwocie większej niż przysługująca.

§ 11. Przedsiębiorstwo, które nie spełni warunków określonych w rozporządzeniu i w związku z tym nie utworzy w 1972 r. funduszu zakładowego, może wydatkować na nagrody i świadczenia dla pracowników kwotę nie przekraczającą 0,2% planowanego na 1972 r. osobowego

funduszu płac. Wydatki te zalicza się na straty przedsiębiorstwa.

§ 12. Do przedsiębiorstw objętych niniejszym rozporządzeniem nie stosuje się przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 lutego 1959 r. w sprawie tworzenia funduszu zakładowego w przedsiębiorstwach handlowych (Dz. U. z 1959 r. Nr 17, poz. 92, z 1960 r. Nr 22, poz. 127,

z 1969 r. Nr 7, poz. 59 i Nr 14, poz. 101 oraz z 1970 r. Nr 2, poz. 9).

§ 13. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Handlu Wewnętrznego i Usług.

§ 14. Rozporządzenie wchodzi w życie z mocą od dnia 1 stycznia 1972 r.

Prezes Rady Ministrów: *P. Jaroszewicz*

2

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY, PŁAC I SPRAW SOCJALNYCH

z dnia 22 grudnia 1972 r.

w sprawie szczegółowych zadań, organizacji i postępowania komisji lekarskich do spraw inwalidztwa i zatrudnienia.

Na podstawie art. 12 ust. 7 oraz art. 13 ust. 4 i 5 ustawy z dnia 23 stycznia 1968 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. z 1968 r. Nr 3, poz. 6 oraz z 1972 r. Nr 16, poz. 114 i Nr 53, poz. 34) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Skład komisji lekarskich.

§ 1. 1. Obwodowe i wojewódzkie komisje lekarskie do spraw inwalidztwa i zatrudnienia, zwane dalej „komisjami lekarskimi”, obejmują swoim działaniem obszary, określone przez dyrektora właściwego oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, zwanego dalej „Zakładem”.

2. Obszar działania obwodowej komisji lekarskiej powinien być tak określony, aby ułatwiał zainteresowanym dostęp do komisji oraz umożliwiał ścisłą współpracę komisji z właściwym organem do spraw zdrowia i opieki społecznej prezydium rady narodowej.

§ 2. 1. W skład obwodowej komisji lekarskiej wchodzi:

- 1) dwaj lekarze, specjaliści co najmniej I stopnia w dziedzinie chorób wewnętrznych lub medycyny przemysłowej oraz chirurgii,
- 2) przedstawiciel Zakładu,
- 3) przedstawiciel organu do spraw zdrowia i opieki społecznej prezydium rady narodowej, właściwej dla siedziby komisji lekarskiej.

2. W skład obwodowej komisji lekarskiej zamiast specjalisty w dziedzinie chorób wewnętrznych lub chirurgii może wchodzić lekarz specjalista medycyny ogólnej.

3. W skład niektórych obwodowych komisji lekarskich mogą — za zgodą Prezesa Zakładu — wchodzić lekarze innych specjalności niż określone w ust. 1 pkt 1 i ust. 2. Szczególnie dotyczy to przypadków, w których Prezes Zakładu powołuje specjalistyczne obwodowe komisje lekarskie.

§ 3. 1. W skład wojewódzkiej komisji lekarskiej wchodzi:

- 1) trzech lekarzy, specjaliści II stopnia w dziedzinie chorób wewnętrznych, medycyny przemysłowej i chirurgii,

- 2) przedstawiciel Zakładu,
- 3) przedstawiciel wojewódzkiej rady związków zawodowych,
- 4) przedstawiciel właściwego organu wojskowego — w razie badania żołnierzy zwolnionych ze służby wojskowej,
- 5) przedstawiciel przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe” lub przedstawiciel kolejowej służby zdrowia — w razie badania pracownika kolejowego,
- 6) przedstawiciel Związku Bojowników o Wolność i Demokrację albo Związku Inwalidów Wojennych Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej — w razie badania żołnierzy i uczestników ruchu podziemnego lub partyzanckiego, którzy doznali naruszenia sprawności organizmu w związku ze służbą wojskową.

2. W skład wojewódzkiej komisji lekarskiej zamiast specjalistów, o których mowa w ust. 1 pkt 1, mogą wchodzić lekarze specjaliści II stopnia innej specjalności.

§ 4. W uzasadnionych przypadkach mogą za zgodą Prezesa Zakładu wchodzić w skład komisji lekarskich na czas określony lekarze nie spełniający warunków określonych w § 2 lub 3.

§ 5. 1. Przy badaniu przez komisje lekarskie pracowników, którzy ubiegają się o przyznanie renty inwalidzkiej z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej, w posiedzeniach komisji powinien brać udział lekarz — przedstawiciel wojewódzkiej przychodni przemysłowej.

2. Lekarz właściwej przychodni przyzakładowej (międzyzakładowej, rejonowej, obwodowej i innych), leczący badaną osobę, może brać udział w posiedzeniu komisji lekarskiej w celu uzupełnienia dodatkowymi wyjaśnieniami przygotowanej przez niego dokumentacji.

3. Komisja lekarska może w razie potrzeby zasięgać opinii lekarza specjalisty nie będącego członkiem komisji.

Rozdział 2

Zadania komisji lekarskich.

§ 6. 1. Do zadań komisji lekarskich należy orzekanie o inwalidztwie w sprawach o świadczenia rentowe.